

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

התובעת : פלונית
ע"י ב"כ עו"ד יואל גולדברג

נ ג ד

הנתבע : פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אושרת מעיין

פ ס ק ד י ו

מבוא

1. ענייננו בתובענה לאכיפת פסק חוץ בהתאם לחוק אכיפת פסקי-חוץ, תשי"ח-1958 (להלן – "החוק" או "חוק לאכיפת פסקי-חוץ"). בית המשפט הלך כבר דרך משמעותית לצד התובעת ונמנע זמן ממושך ממחיקת התובענה חרף מחדליה של התובעת, על מנת שלא לסגור בפניה את דלתות בית המשפט ושתזכה ליומה בו. בית המשפט כילה זמן שיפוטי יקר בכובעו כ"שומר סף" מפני מעשי ומחדלי התובעת. אלה מאופיינים בהתעלמות גורפת מלשון החוק ותקנות סדר הדין. כעת אפשר לומר שהתובעת פעלה ועודנה פועלת על פי כללים וסדרי דין מבית מדרשה ושראויים לשיטתה, אך אינם כאלה המוכרים בשיטתנו. זר שיחזה בהתנהלות התובעת עלול לסבור שהתובעת היא שאינה מעוניינת בהצלחת תביעתה, או שמא זנחה אותה, ואף כעת מתקשה בית המשפט לרדת לסוף מעשיה של התובעת ותכליתם.

2. על אף שתובענה זו תלויה ועומדת זמן ניכר – בעטיה של התובעת – אך טרם החלה להתברר לגופה, הגיע בית המשפט לכלל מסקנה שדין התובענה למצער להימחק על הסף, ובערבו של יום להידחות על הסף.

הרקע העובדתי

3. הצדדים הם בני זוג לשעבר, שחיו בארה"ב במדינת [...] , והגיעו להסכם על פי חוקי המקום לעניין פרידתם וגירושיהם, לרבות בענייני הרכוש – הסכם שקיבל תוקף של פסק דין במדינת [...] (להלן – "פסק הדין הראשון" או "ההסכם"). התובעת בקשה לאכוף באמצעות התובענה דגן את הוראת ההסכם לפיה על הנתבע לשלם לידיה סך של \$ 66,500 לאיזון המשאבים. כתב התביעה הוגש שלא לפי הוראות החוק לאכיפת פסקי חוץ, ולמן הגשת התביעה כאמור, בית המשפט נדרש להתמודד עם אי קיום התובעת את הוראות החוק.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

4. בעקבות בקשת הנתבע למחיקת התובענה על הסף, ניתנה החלטתו המפורטת של בית המשפט מיום 27.3.19, שעשתה חסד עם התובעת, ובה בית המשפט נמנע ממחיקת התובענה, אך נתן הוראות קונקרטיות לתובעת כתנאי להמשך ההליך. לא למותר להביא מהחלטה זו:

"המבקשת מצאה לנכון שלא לפעול בהתאם להוראות החוק והתקנות. יצוין עוד שנדרש 'שכנוע' מצד בית המשפט להביא את התובעת לצרף תרגום ערוך כדין של הפסק הזר, שאף זה כאמור לא צורף לכתב התביעה.

"לא מצאתי כל בסיס לטענות התובעת בתגובתה, שאף היא לא נתמכה בתצהיר כדין, או בדל של צידוק למחדלה של התובעת [...].

"החובה להגיש תצהיר במסגרת תביעתה של התובעת, אינה מתוקף חיובו כזה או אחר של בית המשפט כי אם מתוקף הדין כאמור, וחזקה על ב"כ התובעת שהוראות הדין מונחות בפניו [...]. לטענת התובעת לפיה 'אין כל צורך' בהגשת תצהיר 'במקום בו מבוקש לאשר פסק חוץ חלוט', אף שאינה מנומקת, אין כל בסיס בדין, ולמותר להרחיב היכן שברורים הדברים מאליהם.

"נוסיף ונציין כי על פניו, לוקה כתב התביעה בחסר. תוכנו והמצורף לו אינם עונים על דרישות הדין בכללותו לשם אכיפת פסק חוץ, והדברים אינם מסתכמים באי-הגשת התצהיר לבדה אלא בהעדר התייחסות בתצהיר לדין הזר ואי-צירוף חוות דעת מומחה לדין הזר [...]."

5. על בסיס האמור קבע בית המשפט ש"במידה והתובעת ולא תמציא תוך 60 ימים כל הנדרש לפי כל דין כתמיכה בתביעתה, לרבות תצהיר וחוות דעת מומחה לדין הזר, תימחק התובענה ללא צורך בהגשת בקשה נוספת".

6. על החלטה זו הגישה התובעת בקשת רשות ערעור (רמ"ש 32878-04-19). בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 21.5.19 נדחה הערעור, ובית המשפט המחוזי הוסיף והתערב בהחלטה לטובת הנתבע ומצא לנכון לחייב את התובעת (מבקשת בר"ע) בהוצאות משפט, אותן נמנע בית משפט זה מלפסוק.

7. ביום 5.6.19 בחרה התובעת להגיש תצהיר קונסולרי בלבד (ללא התייחסות וחוות דעת לדין הזר), וביום 6.6.19 נקבע שאין בכך משום מילוי הוראותיו של בית המשפט או בית המשפט המחוזי, הואיל וניכר היה שהתובעת מנסה להטעות את בית המשפט ולהימנע מקיום החלטותיו, עת הגישה תצהירים ששימשו אותה בעבר במסגרת הליכים אחרים ונפרדים. כמו כן, ביום 23.7.19 ניתנה לתובעת, לפני משורת הדין, אורכה להגשת חוות דעת לדין הזר, וזו הגשה ביום 28.7.19. ביום 22.10.19 הגיש הנתבע בקשה נוספת לסילוק התובענה על הסף, ותגובת התובעת הוגשה ביום 28.10.19.

8. למחרת, בהחלטה מיום 29.10.19 קבע בית המשפט:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

1 "ביום 28.10.19 הוגשה תגובת התובעת. מבלי להתייחס לתוכן התגובה או להביע דעה כלשהי
2 בהקשר זה, אל התגובה לא צורף תצהיר לתמיכה בה, כי אם תצהיר קונסולרי מיום 29.5.19 התומך
3 בבקשת התובעת להטלת עיקול, שיתכן ונועד לעיון כבוד הרשמת הבכירה (אז) גילה ספרא ברנע
4 (בהתאם להחלטתה מיום 17.12.18). עוד צרפה התובעת תצהיר שנחתם בפני בא-כוחה ביום
5 14.1.17, שנועד להגשה, או שמא הוגש כתמיכה בבקשה להטלת עיקול במסגרת תובענה הנוגעת
6 לחוב כספי בסך כ \$ 200,000 ולזכויות נטענות בנכס מקרקעין.
7 "ברי אפוא כי לתגובת התובעת מיום 28.10.19, לא צורף תצהיר בהתאם להחלטה, כי אם תצהירים
8 ישנים, שנועדו להליכים אחרים. ברי עוד שאין בתצהירים האמורים כל התייחסות לטענותיו
9 העובדתיות והרלוונטיות של הנתבע בבקשתו לסילוק על הסף.
10 "הואיל ודרכו של בית המשפט היא להישמר מפני סילוק הליכים על הסף ומפני מניעת יומו של
11 בעל דין בבית המשפט, ולפנים משורת הדין, ובטרם יכריע בית המשפט בטענות הסף גופן, ניתנת
12 בזאת לתובעת אורכה בת 20 ימים מהיום להגשת תצהיר כדין לתמיכה בתגובתה לבקשה לסילוק
13 על הסף".
14

15 9. התובעת הביעה מורת רוחה אף מהחלטה זו ומצאה לנכון להגיש תגובה לבית המשפט ביום 30.10.19.
16 התובעת לא בקשה להביע צער על הניסיון להטעות את בית המשפט ועל צירוף תצהירים ששימשו להליכים
17 אחרים בתכלית, כי אם נקטה בלשון נזיפה, וטענה שהתצהירים הישנים "מהוות הגנה טובה וראויה" מפני
18 הטענות "הממוחזרות" של הנתבע לדבריה, ובעקבות החלטת בית המשפט עליה לטרוח ו"להכין תצהיר
19 חדש ולאמתו בפני הקונסול". לשם כך בקשה התובעת ארכה בת 45 ימים, ונענתה.
20

21 10. משהוגש תצהיר התובעת (ביום 22.12.19), עלה שאינו קריא דיו, וביום 1.1.20 הורה בית המשפט על הגשתו
22 בשנית. ביום 12.1.20, כשנתיים לאחר הגשת התביעה, הוגש תצהיר התובעת.
23

טענות הנתבע

24
25 11. ביום 4.9.19 ניתן פסק דין/צו מאת בית המשפט העליון של מדינת [...] (להלן – "פסק הדין השני"), שניתן
26 על בסיס ההליכים וההסכמות בין הצדדים. פסק הדין בשפה האנגלית, צורף לבקשת הנתבע ועולה ממנו
27 שאלו עיקרי הסכמת הצדדים:

- 28 א. לצדדים הוחזר סכום על ידי ממשלת ארה"ב (סכום שחולט בעבר) בסך \$ 161,400.
- 29 ב. חלקו של הנתבע בסך \$ 80,700 הופקד בידי ב"כ התובעת בהתאם לצו שיפוטי.
- 30 ג. הנתבע חייב לתובעת סך של \$ 66,500 לשם איזון משאבים מתוקף ההסכם/פסק הדין הראשון מושא
31 ההליך דנן, וחוב זה יסולק מתוך כספי הנתבע המצויים בידי ב"כ התובעת בארה"ב.
- 32 ד. תשלום זה מהווה סילוק של כל התחייבויות הנתבע כלפי הנתבעת, והוא שולם לידיה במלואו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

- ה. יתרת הסכום תשולם לסילוק החזרים להם זכאית התובעת ממועד הנישואין ועד ליום 4.9.19, והנתבע מוותר על כל זכות להחזרים לגבי אותה התקופה.
12. לטענת הנתבע, התובעת ניצלה את העובדה שהוא מרצה עונש מאסר (נכון לעת הגשת בקשת הנתבע) והסתירה עובדות אלה מבית המשפט.
13. עוד צירף הנתבע לבקשתו **העתקים משתי המחאות** מטעם ב"כ הנתבע בארה"ב, המשוכות לפקודת התובעת: האחת ע"ס \$ 66,500 והשניה ע"ס \$ 22,000 - כך בהתאם לנקוב פסק הדין השני. שתי המחאות נושאות תאריך 9.5.19.
14. הנתבע מפנה עוד לסעיפים 33-34 להסכם/פסק הדין הראשון, שם הוסכם שהכספים המחולטים יחולקו בין הצדדים בחלקים שווים, ומזכיר עוד שהתובעת השמיטה מהעתק ההסכם שצרפה לכתב התביעה את העמוד הרלוונטי להוראות אלה.
- טענות התובעת**
15. בתגובה קצרה מטעם התובעת מיום 28.10.19, **שלא נתמכה בתצהיר**, הועלו טענות שרובן ככולן אינן רלוונטיות כלל לסוגיה שעל הפרק, למעט הטענה שפסק הדין השני – חרף לשונו שהובאה לעיל – כלל לא קשור לחוב הנטען בהליך דנן.
16. תצהירה הקונסולרי של התובעת, אותו הגישה כאמור (ביום 22.12.19), **נושא 4 סעיפים בלבד**. התובעת **מאשרת** את קיומו של פסק הדין השני, גם כן במורת רוח מופגנת ובוחרת לאשר כלשונה ש"ניתנו החלטות לאחרונה בעניין כספים השייכים לחברה וחולטו ע"י המדינה".
17. בסעיף 2 לתצהירה טוענת התובעת ש"במסגרת החזר הכספים הופחת החוב של הנתבע כלפי והיום הוא עומד ע"ס 39,000 דולר ארה"ב הכולל הפרשי ריבית והוצאות משפטיות". בסעיף 3 מוסיפה התובעת ש"סכום זה לא שולם לי עד היום והוא נובע מהחוב נשוא פסק הדין אותו אני מבקשת לאכוף בתיק זה".
18. זוהי אפוא עמדת התובעת **במלואה**, ויצוין כבר עתה שלא צורפו לתצהיר התובעת סימוכין כלשהם, או חישוב או תחשיב, כמו גם סימוכין ל"הפרשי ריבית והוצאות משפטיות".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

דיון והכרעה

19. תובענה זו הוגשה לשם אכיפת חיוב הנקוב בפסק הדין הראשון, כלפי הנתבע, לשלם לידי התובעת סך של \$ 66,500. כך מורה סעיף 4.1 להסכם, וכך בלשון התרגום שצרפה התובעת ביום 13.1.19:

4. תשלום עבור שוויון חלוקת הרכוש

4.1 לצורך השוואת חלוקת הרכוש וההתחייבויות המשותפות, ישולם תשלום ההשוואה המפורט בנספח ד' המצורף בזאת בסך של 66,500 דולר תוך יומיים מיום חתימת הסכם זה. הצדדים מתכוונים למכור את רוב הרכוש המשותף ולחלק את תמורת המכירה באופן שווה כמפורט בנספח ד' להלן.

20. עולה בבירור שפסק הדין השני/הצו, נוגע לסילוקו של חיוב קונקרטי זה מתוך כספי החילוט שהושבו לצדדים, בהם המחאה על סכום מלוא החוב שהופקדה בידי הנאמנות של ב"כ התובעת בארה"ב. התובעת אינה מכחישה בתגובתה או בתצהירה את העובדות העולות מפסק הדין השני, או את תוקפו של פסק הדין השני. התובעת אינה מכחישה אף את פרטי הפרטים העולים מפסק הדין השני, והם שלצדדים הוחזר על ידי ממשלת ארה"ב סך \$ 161,400; ושחלקו של הנתבע בסך \$ 80,700 הופקד בידי ב"כ התובעת ונועד לסילוק מלא של החוב מושא פסק הדין הראשון בסך של \$ 66,500. כמו כן, יתרת הסכום תשולם לסילוק החזרים נוספים להם זכאית התובעת.

21. התובעת אינה מכחישה עוד, שבא-כוחה בארה"ב קיבל לידיו את שתי ההמחאות האמורות, מיום 9.5.19, ושהן רשומות לפקודתה.

22. התובעת לא כפרה עוד בלשון פסק הדין השני או בתרגומו על ידי הנתבע בבקשתו. לא למותר להתרשם ממראה עיניים אף מהעתק פסק הדין השני: [...]

23. המסקנה המתבקשת היא שהחיוב מושא פסק הדין הראשון, הוא מושא התובענה דנן, עבר מן העולם וסולק – וכך עולה במפורש מפסק הדין השני והעתקי ההמחאות – שלא הוכחו על ידי התובעת כאמור.

24. בפי התובעת טענה יחידה, ש"במסגרת החזר הכספים הופחת החוב של הנתבע כלפי והיום הוא עומד ע"ס 39,000 דולר ארה"ב הכולל הפרשי ריבית והוצאות משפטיות". וכמו כן, ש"סכום זה לא שולם לי עד היום והוא נובע מהחוב נשוא פסק הדין אותו אני מבקשת לאכוף בתיק זה".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

25. טענה זו עלתה כעניין של מה בכך, תוך ניסיון לטשטש את האמת, אותה התובעת לא הכחישה. החוב מושא התביעה לא "הופחת" כי אם **סולק במלואו הנקוב בפסק הדין השני**. התובעת מעולם לא העלתה כל טענה בהליך זה בדבר קיומו של חוב נוסף העולה על הסכום הנקוב בסך \$ 66,500.

26. התובעת לא הצביעה על כל סימוכין לקיומו של חוב נוסף, אחר, או של יתרת חוב כלשהי. התובעת אף לא טרחה לכבד את בית המשפט ולו בתחשיב כללי מטעמה, מה מקורו של הסכום בשיעור \$ 39,000, מהו מקורו, מתי נוצר ועל מי לשאת בו. יתירה מכך, התובעת לא הרחיבה, פירטה או הצביעה על מקור כלשהו לטענה לפיה הסכום האמור בסך \$ 39,000 "**נובע מהחוב נשוא פסק הדין**". התובעת לא הפנתה את בית המשפט ללשון ההסכם/פסק הדין הראשון, תוך שהיא מתעלמת באופן מפגיע מהוראות הצו/פסק הדין השני.

27. לכאורה אפשר היה לסיים את הדיון בנקודה זו, משעה שברור שכתב התביעה כמות שהוא **אינו מגלה כל עילה כלפי הנתבע שעה שסילק את החוב מושא התובענה דנן**. בית המשפט אינו מוצא קושי לקבוע שדין התובענה להימחק על הסף מפאת העדר עילה כלפי הנתבע. אך מחיקת התביעה לא תהלוך את מלוא הליקויים ועילות הסף הנובעים ממעשיה ומחדליה של התובעת בענייננו, ויש לתת עליהם את הדעת. **דין התובענה להידחות על הסף, מן הנימוקים שיובאו להלן:**

הוראות חוק אכיפת פסקי חוץ

28. סעיף 6(א)(4) לחוק אכיפת פסקי חוץ, מורנו :

הגנה מפני אכיפה

6. (א) פסק-חוץ לא יוכרז אכיף אם הוכח לבית המשפט אחד מאלה :

[...]

(4) הפסק נוגד פסק דין אחר שניתן באותו ענין בין אותם בעלי דין ושעודנו בר-תוקף.

29. בענייננו אין חולק על קיומו של פסק הדין השני, העומד בתוקפו, ולא נטען אחרת, והוא נוגד מניה וביה את פסק הדין הראשון. **מפסק הדין השני עולה שהחוב הנקוב בפסק הדין הראשון, סולק במלואו לשביעות רצונה של התובעת – נקוב במפורש בפסק הדין השני, ולמעלה מכך, כפי שעולה מהעתיקי ההמחאות, על שמה של התובעת, שנמסרו לידי הנאמנות של בא-כוחה בארה"ב. בהינתן קיומו של פסק הדין השני אפוא, בשעה שהתובעת אינה כופרת בקיומו ובהוראותיו, מורנו סעיף 6(א)(4) לחוק ש"פסק דין לא יוכרז אכיף".** מכאן שדין התובענה להידחות על הסף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

תקנות סדר הדין האזרחי

30. מן המפורט באריכות לעיל, מתבססת העובדה שביום 29.5.19, בעמוד התובעת מול הקונסול הישראלי לשם אימות תצהירה, התובעת, או למצער בא-כוחה, **כבר אחזו בידם שתי ההמחאות מיום 9.5.19**, המשוכות לפקודת התובעת כאמור. כך גם במועד בו הגישה התובעת חוות דעת לדין הזר ביום 29.8.19. אף על פי כן, בתצהירה נקטה בדרך הצמצום, תוך הודאה רפה לפיה **"ניתנו החלטות לאחרונה בעניין כספים השייכים לחברה וחולטו ע"י המדינה"**. למותר לציין שהתובעת לא חטאה בציון אותן "החלטות", כל שכן צירופן. מן ה"החלטה" היחידה שלענייני בית המשפט ומקורה מהנתבע, עולה שלא "החלטה" היא, כי אם פסק דין, שניתן **בהסכמתה של התובעת, ועניינו סילוק מלא וסופי של החוב מושא התובענה**. לא זו בלבד, אלא שההמחאות מתוקף פסק הדין השני מצויות הלכה למעשה בידי התובעת.

31. בית המשפט מוצא בכך חוסר תום לב היורד לשורשו של עניין, ויש במעשי התובעת משום שימוש מובהק לרעה בהליך. אף על פי שפסק הדין השני שטט את הקרקע עליה מונחת התובענה, מצאה התובעת לנכון למלא פיה מים והסתפקה בטענה ל"החלטות" כאלה ואחרות וכאילו הדבר אינו נוגע לענייננו כלל ועיקר.

32. יתירה מכך, התובעת מצאה לנכון להעמיד יש מאין עילה חדשה, בסכום חדש מבלי לבססו על מקור כלשהו. הטענה הסתמית לפיה סכום התביעה החדש **"נובע מהחוב נשוא פסק הדין"** עלתה ונתרה בעלמא, ומבלי שהתובעת טרחה להפנות את בית המשפט, או את הנתבע, לפסק הדין הראשון.

33. יתירה אף מכך, התובעת טוענת כבדרך אגב, שסכום התביעה החדש כולל הפרשי הצמדה וריבית והן הוצאות משפטיות. דא עקא שגם בסוגיה זו התובעת מילאה פיה מים ונמנעה ממילוי טענותיה בתוכן. סכום נטען זה כלל לא כומת ולא ננקב על ידי התובעת, ולא צורף חישוב הפרשי ההצמדה והריבית הנתענים ואף לא סכום הבסיס מכוחו גזרה התובעת הפרשי הצמדה וריבית לכאורה. לא צורפו עוד סימוכין ל"הוצאות משפטיות", ולא הוצגה הזיקה בין הוצאות נטענות אלה, שלא כומתו בסכום כלשהו, לבין ההליך דנן ו/או פסק הדין הראשון.

34. מבלי לגרוע מן האמור, בחירתה של התובעת לזנוח את סכום התביעה המקורי, ולהעמיד סכום חיוב אחר, היא בבחינת **שינוי חזית מובהק**, מקל וחומר - **הרחבת החזית**. התובעת לא העמידה צידוק או נימוק כלשהו למעשה זה, ועל איזה בסיס מתבקש בית המשפט לתת יד לדבר.

35. יצוין עוד שחרף חלוף הזמן מאז הניחה התובעת תגובתה לטענות הסף, ועד להגיע ההכרעה דנן, לא עתרה התובעת לתיקון כתב התביעה או להשלמת הטיעון.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

36. מתבקש להזכיר שוב את ניסיון התובעת להטעות את בית המשפט בצרפה לתמיכה בטענותיה תצהירים ישנים, ששימשו בהליכים אחרים ולא נועדו להליך זה כלל ועיקר. התובעת אף הגדילה ומצאה לנכון להגן על מעשה זה, ואף מצאה את טענות התובע בעניין קנטרניות. בית המשפט מצדו, וכפי שצוין לעיל, הלך כברת דרך עם התובעת ולפנים משורת הדין נתן בידה ההזדמנות למלא הוראות שיפוטיות, אותן בחרה שלא לקיים, או לא לקיים במועד הנקוב.

37. בית המשפט סבור עוד שאין לדרוש מהנתבע להתגונן מפני תביעה מושא חוב שסולק במלואו, וזאת כלפי טענות חדשות, חסרות זיקה לפסק הדין הראשון. הנתבע הוא זה שהאיר את עיניו של בית המשפט בנוגע לסילוק החוב מושא ההסכם/פסק הדין הראשון, בעוד התובעת בידה האחת מנהלת את התובענה דין, ובידה האחרת אוחזת בהמחאות העולות על החוב מושא התובענה, ושנועדו לסילוקו.

38. התובענה הוגשה טרם תחילת תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018 (להלן – "תקנות סד"א חדשות") ושל תקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2018 (להלן – "תקנות משפחה חדשות").

39. גם אם בית המשפט יניח שהדין הוא בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן – "התקנות הישנות"), דין התובעת להידחות מתוקף הוראות תקנה 101(א)(3), המקנה לבית המשפט לדחות תובענה על הסף מתוקף "כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע". העדר תום הלב הכרוך בתובענה כמות שהיא כיום ובהתנהלות התובעת כמפורט, השימוש לרעה שמבקשת לעשות בהליך זה, כמו גם קריסת העילה שבבסיס התובענה וקיומו של פסק דין סותר כאמור, וכן הניסיון להטעות את בית המשפט, מובילים לדחיית התובענה על הסף.

40. ועוד, מתוקף תקנה 180(ג) לתקנות סד"א חדשות, על הליכים שנפתחו לפני יום תחילה, יחולו בין השאר פרקים "ה' עד ז'", ובכלל אלה תקנות 41-45 בדבר "סילוק כתבי טענות". תקנה 145(א) לתקנות משפחה חדשות מאמצות את ההסדר הנקוב בסעיף 180(ג) לעיל לתקנות סד"א החדשות, ותקנה 145(ג) מוסיפה ומחילה את תקנות המשפחה החדשות על הליכים שנפתחו טרם יום התחילה, למעט חריגים המנויים בסעיף ואינם נוגעים לענייננו.

41. לפיכך, ומבלי לגרוע מן האמור, דין התובענה להידחות על הסף ומאותם הנימוקים, אף מפאת תקנה 43 לתקנות סד"א החדשות.

42. כמו כן, יש לציין שבית המשפט מוצא עוד שבנסיבות העניין, דין התובענה להימחק על הסף אף מתוקף תקנה 42 לתקנות סד"א החדשות ומפאת השימוש לרעה בהליך זה מצד התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

אפ"ח 10180-12-18 פלונית נ' פלוני – אכיפת פסק חוץ

סוף דבר

43. על בסיס כל המקובץ לעיל, קובע בית המשפט כדלקמן:

א. דין התובענה להימחק על הסף מפאת העדר עילה ומתוקף **תקנה 100(1)** לתקנות סד"א הישנות, והן מתוקף **תקנה 42** לתקנות סד"א החדשות.

ב. דין התובענה להדחות על הסף מתוקף **סעיף 6(א)(4)** לחוק **אכיפת פסקי חוץ**; מתוקף **תקנה 101(א)(3)** לתקנות סד"א הישנות; ו**תקנה 42** לתקנות סד"א החדשות.

ג. התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט בסך 10,000 ₪ (כולל מע"מ), תוך 30 ימים מהיום וממועד זה יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ד. לפני משורת הדין, ימנע בית המשפט מחיוב התובעת בתשלום הוצאות לאוצר המדינה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטי הצדדים.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"א, 22 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

אלה מירז, סגנית נשיא